

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.8. Negotia summorum Pontificum negotiis addita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Hist. lib. 74.
§. 15.

Petr. epist. I.
12.

ecclesiasticis petendi videbantur. Prima hujus generis collecta fuit decima Saladinia ob amissam Hierosolymam. Viri sapientes prævidebant consecutiones ejus: atque legisti, quanto robore Petrus Blesensis impugnaverit hanc rem novam libertati clericorum, bonorumque ecclesiasticorum immunitati tam noxiam. Revera ex hac tertia expeditione captum est exemplum in reliquis omnibus, sive ob terram sanctam, sive alia de causa susceptis: dum summi Pontifices de cunctis bonis ecclesiasticis statuendi jus sibi vendicantes, modo vigesimam, modo decimam, aut etiam quintam eorum partem a Clero tum ob bella sacra, tum propter peculiaria Ecclesiae Romanae negotia poscebant, Regesque suis rationibus consulentes in hujusmodi collectarum partem quandoque vocabant. Audivimus Cleri Gallici Anglicique hac de re querimonias.

§. VIII.

Negotia summorum Pontificum negotiis addita.

Hæ collectæ modica duntaxat pars fuerit negotiorum temporalium Papæ sacris e bellis provenientium, quorum primus nunquam non motor erat: hæc enim bella, quanquam religionis studio facta,

facta, in executione a bellis aliis non discrepabant. Oportebat semper conducere copias, earum victui providere, eis Duces præficere, eas ad profectiorem adigere, eis viam præscribere, ex quo tempore itineri marino committuntur, navibus imponendas curare, munire loca, eis annonam & instrumenta bellica immittere, cæteraque necessaria præparare. Papa erat is, qui molimina præfiniebat; qui statuebat de rebus bello partis; qui pacis aut induciarum foedera habebat rata; & quia milites sacros ducere per se non poterat, semper in quovis exercitu erat Legatus quidam, plerumque Cardinalis, munitus potestate amplissima, & cunctis Ducibus præfectus, velut summus Imperator aliquis. Sed hanc ei auctoritatem tribuens Papa non simul dexteritatem ad regendum exercitum dabat; nec raro Duces militares alia, quam ipse, belli exequendi consilia agitabant: unde dissidia inter eos, sicut inter Legatum Pelagium ac Regem Hierosolymitanum, enata sunt.

Sæpe accidebat, ut Princeps aliquis *Hist. lib. 78.*
 sacram amplexus militiam postquam se *§. 15.*
 certo die profecturum juraverat, suum
 differret iter, seu per levitatem voti pœ-
 nitentia ductus, seu illi domi suæ res ur-
 gentiores supervenerint, velut subditorum
 seditio, aut propinqui Principis aggressio.

Hist. lib. 78.

§. 41.

Lib. 79 §. 36.

Tum ad Papam debebat confugere, ut juramenti religione solveretur, ac prorogationem diei obtineret. Si Principis cruce signati rationes Papæ non probabantur, hic ecclesiasticas ei censuras irrogabat. Talis fuit origo pervulgatæ inter Papam Gregorium IX. & Imperatorem Fridericum II. controversiæ, quæ huic Principi, ejusque generi cladem ac civit, Germaniam triginta annorum anarchiæ, Italiamque dissidiis immerfit, e quibus se non erexit. Talis etiam fuit causa discordiæ inter Bonifacium VIII. ac Philippum pulchrum, in tam impotentes furoris impetus effusæ, & cujus finis huic Papæ tam funestus fuit.

Princeps tesseraria indutus cruce dicebat in his casibus: *Perolvere votum meum cogito: sed volo prius regnum meum securum reddere, edomare rebelles subditos, vel istum Principem vicinum meum armis exuere, qui absentiam meam in rem suam verteret. Papa reponebat: Bellum sacrum est commune religionis negotium cunctis commodis peculiaribus anteponendum. Controversias tuas mihi committe! Ut Judex vel arbiter, quod tuum est, addicam tibi. Tanquam cruce signatum Ecclesia Romana singulari te præsidio fovet. Quisquis in tua absentis bona involaverit, eum declarabit hostem suum.*

Recen-

Recentes in Oriente Domini, velut Rex Hierosolymæ, Princeps Antiochenus, Comes Tripolitanus summos Pontifices eo pluribus implicabant negotiis, quod eorum inter se dissensiones, & cum ethnicis agendi ratio ad conservandam Palæstinam proxime pertinerent. Adde causas Episcoporum Latinorum, qui sedes in his provinciis subactis posuerant! & agnosces, solam militiam sacram & consecutiones ejus summis Pontificibus plura creasse negotia, quam Principes maximi habeant. Et res terræ sanctæ ita illis curæ cordique erant, ut pluribus dolor de malo earum eventu vitam auferret.

§. IX.

Latinus Orientis Clerus.

Latinus in Oriente Clerus singularem meretur attentionem. Vidimus post expugnatam Antiochiam, Hierosolymam, cæterasque urbes mox ibi Patriarchas Episcoposque Latinos fuisse constitutos: idem Constantinopoli, cum capta esset, actum. Fateor, linguæ ac ritus diversitatem adegisse Latinos, ut peculiarem sibi Clerum instituerent. At nescio, an ita properandum, & adeo multiplicandi fuerint Episcopi pro Latinis, quorum tam parvus erat numerus. Nonne Patriarcha

*Hist. lib. 64.
§. 58. 67.*

cha